

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 469. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828536304/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

rent blev opgivet under ham. Han havde fældet fem Domme, som alle blev bekræftede i Overinstanserne. Han maatte være dygtig.

Bagtalelserne tav. Man begyndte at frygte den Byfoged. Det var vist en Helvedes klog Hund. Han bibeholdt den samme milde Kulde og høflige Tilbageholdenhed som før over for Adelsmænd, Borgere og Bønder.

— Det er nu en Gang saadan hans Manér . . . Noget af det kommer ogsaa af, at han er Pebersvend . . . Han ejer udmærkede Kunstsamlinger, de skal være et 10,000 Kroner værd . . . Lige godt en sær Fyr . . . Ja, men han er ens mod den ene og mod den anden, mod Greven paa Falkenfeld, Baronon paa Lundegaard, Kammerherren paa Eriksholm, Hofjægermesteren paa Olstrupgaard lige saa som mod Jeremias Ellekilde og alle disse storsnudede Embedsmænd lige fra Amtsforvalteren ned til Toldkontrolløren.

En Replik gjorde ham en Tid ret yndet af Amtsforvalteren, der var dansk Jurist, af Postmesteren, der kun havde Præliminæreksamen og af Toldkontrolløren, en halv falleret, forhenværende Købmand, som havde opnaaet sit Embede ved kort før sin Fallit at holde en Tale for den daværende Indenrigsminister, en af Omegnens Herremænd, da han indviiede „en lokal Jernbane“. Samme Embedsmand havde ofret et Restlager hvid Portvin til Festen for Ministeren. Den Rest vilde ellers være gaaet i hans Bos Kreditorer.

Byfoged Bøgedal havde glædet disse Embedsmænds Hjerter paa følgende Maade. Ved Middagsbordet i Klubben, hvor han spiste sammen med nogle Lærere ved Realskolen og en afskediget Ritmester, havde denne sidste bemærket:

— Toldforvalter Krums ældste Søn har faaet første Karakter til sin juridiske Attestats. Det maa være et Fandens godt Hoved.

Byfogden havde smilet og sagt:

— Enhver, som gider og kan lære udenad, kan faa bedste Karakter til en hvilken som helst Embedseksamen . . . Det beviser aldeles ikke noget med Hensyn til vedkommendes Aandsbegavelse.

— Der kan man se, sagde Amtsforvalteren, da det blev ham berettet. Naar en saa overlegen Mand siger saadan . . . saa . . . ja . . . saa er en dansk Jurist ikke at foragte.

Postmesteren sagde: Jeg kan s'gu godt lide overlegne Folk som Borgmester Bøgedal. Enten Skidt eller Kanel!